

ПРОЕКТ!

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ЗАКОН
ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
КОДЕКСА НА ТРУДА

Обн ДВ. бр.26 от 1 Април 1986г.. обн. ДВ. бр.27 от 4 Април 1986г., изм. ДВ. бр.6 **ОТ** 22 Януари 1988г.. изм. ДВ. бр.21 от 13 Март 1990г.. изм. ДВ. бр.30 от 13 Април 1990г.. изм. ДВ. бр.94 от 23 Ноември 1990г.. изм. ДВ. бр.27 от 5 Април 1991г.. изм. ДВ. бр.32 от 23 Април 1991г.. изм. ДВ. бр.104 от 17 Декември 1991г.. изм. ДВ. бр 23 от 19 Март 1992г.. изм. ДВ. бр.26 от 31 Март 1992г.. изм. ДВ. бр 88 от 30 Октомври 1992г.. изм. ДВ. бр.100 от 10 Декември 1992г.. изм. ДВ. бр 69 от 4 Август 1995г.. дол. ДВ. бр.87 от 29 Септември 1995г.. дол. ДВ. бр.2 от 5 Януари 1996г.. дол. ДВ. бр.12 от 9 Февруари 1996г., дол. ДВ. бр.28 от 2 Април 1996г. изм. ДВ. бр.124 от 23 Декември 1997г.. доп. ДВ. бр.22 от 24 Февруари 1998г.. изм. ДВ. бр.52 от 8 Май 1998г.. изм. ДВ. бр56 от 19 Май 1998г.. изм. ДВ. бр.83 от 21 Юли 1998г.. дол. ДВ. бр.108 от 15 Септември 1998г.. изм. ДВ. бр.133от 11 Ноември 1998г.. изм. ДВ. бр.51 от 4 Юни 1999г.. доп. ДВ. бр.67от 27 Юли 1999г.. изм. ДВ. бр.110 от 17 Декември 1999г.. изм. ДВ. бр.25 от 16 Март 2001г.. изм. ДВ. бр. 1 от 4 Януари 2002г.. изм. ДВ. бр 105 от 6 Ноември 2002г.. изм. ДВ. бр.120 от 29 Декември 2002г.. изм. ДВ. бр. 18 от 25 Февруари 2003г.. изм. ДВ. бр.86 от 30 Септември 2003г.. изм. ДВ бр.95 от 28 Октомври 2003г.. изм. ДВ. бр.52 от 18 Юни 2004г.. изм. ДВ. бр.19 от 1 Март 2005г.. изм. ДВ. бр.27 от 29 Март 2005г.. изм. ДВ. бр.46 от 3 Юни 2005г., изм. ДВ. бр.76 от 20 Септември 2005г.. изм. ДВ. бр.83 от 18 Октомври 2005г.. изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г.. изм. ДВ. бр.24 от 21 Март 2006г. изм. ДВ. бр.30 от 11 Алрип 2006г., изм. ДВ. бр.48 от 13 Юни 2006г. изм. ДВ. бр.57 от 14 Юли 2006г.. изм. ДВ. бр.68 от 22 Август 2006г.. изм. ДВ. бр 75 от 12 Септември 2006г. изм. ДВ. бр 102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.105 от 22 Декември 2006г.. изм. ДВ. бр.40 от 18 Май 2007г.. изм. ДВ. бр.46 от 12 Юни 2007г., изм. ДВ. бр.59 от 20 Юни 2007г.. изм. ДВ. бр.64 от 7 Август 2007г.. изм. ДВ. бр.104 от 11 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.43 от 29 Април 2008г.. изм. ДВ. бр.94 от 31 Октомври 2008г., изм. ДВ. бр.108 от 19 Декември 2008г.. изм. ДВ. бр 109 от 23 Декември 2008г.. изм. ДВ. бр.35 от 12 Май 2009г.. изм. ДВ. бр.41 от 2 Юни 2009г.. изм. ДВ. бр.Ю3 от 29 Декември 2009г., изм. ДВ. бр.15 от 23 Февруари 2010г. изм. ДВ. бр.46 от 18 Юни 2010г.. изм. ДВ. бр.58 от 30 Юли 2010г.. изм. ДВ. бр.77 от 1 Октомври 2010г.. изм. ДВ. бр.91 от 19 Ноември 2010г.. изм. ДВ. бр.100 **ОТ** 21 Декември 2010г., изм. ДВ. бр 101 от 28 Декември 2010г. изм. ДВ. бр.18 от 1 Март 2011 г. изм. ДВ. бр.33 от 26 Април 2011г.. изм ДВ. бр.61 от 9 Август 2011г.. изм ДВ. бр.82от 21 Октомври 2011г.. изм. ДВ. бр.7 от 24 Януари 2012г.. изм. и доп. ДВ. бр. 15 от 21 Февруари 2012г.. изм. ДВ. бр.20 от 9 Март 2012г.. изм. и доп. ДВ. бр 38 от 18 Май 2012г. изм. ДВ. бр.49 от 29 Юни 2012г., изм. ДВ. бр.77 от 9 Октомври 2012г., доп. ДВ. бр.82 от 26 Октомври 2012г.. изм. ДВ. бр.15 от 15 Февруари 2013г.. доп. ДВ. бр.104 от 3 Декември 2013г.. доп. ДВ. бр.1 от 3 Януари 2014г.. изм. и доп. ДВ. бр.27 от 25 Март 2014г.

§1. Създава се нова ал. 4 към чл. 222 от КТ със следния текст:

Чл. 222. (4) При прекратяване на трудовото правоотношение поради пенсиониране на работник или служител, който заема педагогическа длъжност в системата на образованието, същият има право на обезщетение от работодателя в размер брутно му трудово възнаграждение за толкова месеца, колкото години педагогически стаж е придобил. Обезщетение по тази алинея може да се изплаща само веднъж.

§2. Чл. 244. ал. 1 влиза в сила от 01.01.2015 г.

06.06.2014г.

ВНОСИТЕЛИ:

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

МОТИВИ

към

Закон за изменение и допълнение на

Кодекса на труда

Никога в българската история професията на учителите не е била в толкова принижена - и като заплащане, и като материални условия за работа, и като престиж в обществото. Масова практика сред кандидат-студентите е да поставят педагогическите специалности като последна алтернатива за придобиване на висше образование. Голяма рядкост е добър студент да избере учителското поприще. Причините за това са както материални, така и от ценностен характер. Учителите са лишени от възрожденския ореол на уважавани членове на обществото, първенци и водачи в неговото развитие, стожери на националния дух и единението на нацията. Не е за учудване, че учителската професия стремително застарява, все повече училища се затрудняват в привличането на специалисти, а качеството на българското образование рязко пропада и заплашва нацията ни да потъне в неграмотност. Всичките тези процеси наблюдаваме на фона на катастрофална демографска картина и още по-ужасяваща перспектива за развитието на българския народ, който е на последните места в Европейския съюз по заделени средства за иновации, наука, образование и квалификация. България на практика се е самоизключила от европейските хоризонти за формиране на икономика, базирана на *„устойчив, интелигентен и приобщаващ растеж“* (Стратегия 2020) и се подготвя в следващите десетилетия окончателно да се превърне в суровинен придатък към цивилизования свят, лишена от най-голямото си съкровище: младите хора, носители на стремежа към подобряване на качеството на живота.

Предприемането на законодателни действия, които да направят учителското поприще по-привлекателно, да възродят престижа на тази благородна професия, като ѝ признаят поне малка част от заслугите за изграждането на

нацията, е важна стъпка както за опазване на българския народ чрез засилване на неговите възможности за осъзнаване и възпитаване на културна идентичност, така и за осигуряване на възможно по-добър човешки потенциал в стратегически важната и определяща сфера на образованието. Учителите заемат положение в обществото, което без колебание можем да окажем като такова от значение за националната сигурност - в условията на изтичащия вече трето десетилетие български демографски потенциал, нечувана депрофесионализация и зачеркване на цели сектори от българския стопански живот. В последните десетилетия България до голяма степен загуби своите шансове за изграждане на икономика, базирана на конкурентоспособна индустрия; днес България е на път да пропусне и последните си шансове да осмисли живота на отиващите си поколения учители, разрушавайки по този начин всяка възможност за осигуряване на бъдеще, различно от това на евтината работна ръка-придатък на чужди капиталови интереси. Предложеният законопроект е скромнен опит за съпротива срещу това разоряване.

София, 06.06.2014 г.

ВНОСИТЕЛИ: